

עדות אלוף משנה פנחס נוי:

- היו"ר אגרנט: אתה אלוף משנה פנחס נוי.
אל"ם נוי: כן.
- היו"ר אגרנט: אתה מצהיר כהצנן צוק לומר את האמת.
אל"ם נוי: אני מצהיר.
- היו"ר אגרנט: הריון פה סורי ועדותך סודית.
אתה סמ"ס 276. גם עכשיו.
אל"ם נוי: עדיין.
- אלו"ר אגרנט: סמתי?
אל"ם נוי: מ-1 בספטמבר 1973. חרש לפני תחילת המלחמה.
- היו"ר אגרנט: חאמר לנו מספר פרטים על קורות חיך. היכן נולדת, סתי וכן הלאה.
אל"ם נוי: נולדתי בפולין בשנת 1935. עליתי ארצה בשנת 1936. גרתי בחיפה.
- למתי בכית ספר עמסי ובחיכון בחיפה. התגייסתי לצבא ב-1953. שרתי בצנחנים. לאחר זאת מרריך בכית ספר לקצינים.
לסקוב: סתי עברה קורס קצינים?
אל"ם נוי: ב-1954.
- היו"ר אגרנט: בכית ספר לקצינים הדרכת סתי?
אל"ם נוי: בשנים 60-1959. עד 1959 שירחתי בצנחנים. גרוד נחל מוצנח, 88 קראו לו אז. לאחר זאת הדרכתי בכית ספר לקצינים. הייתי סג"ר בגולני במלחמה 1967, גרוד 13. סמ"ס ברסח הגולן, בחטיבה 820 מ-1968 ל-1969. הדרכתי כפומ"ם בשנים 72-1969. ב-1972 הייתי קצין אג"ם באוגדה המרכזית, אוגדה 146.
- לסקוב: אצל אריק שרון?
אל"ם נוי: מוסה פלד. האוגדה של פיקוד מרכז.
- לסקוב: האוגדה של תת-אלוף פלד.
אל"ם נוי: לאחר זאת קבלתי את החטיבה 275, בספטמבר 1973.

ועדת החקירה - 24.12.73
 ישיבה ל' ג - אחר הצהריים
 אל'ם נוי:

החלק הצפוני שבו אחת יכול לנסוע רק על ציר. ציר זו דרך. ירדת סטנה -
 אחת לא יכול יותר לנסוע.

אתם רואים את איזור מעוז מפרקת הדרומי. כעומק יותר יש

לנו מעוזים, שזה שונה ממעוזים. את המעוז ראינו על הקו הקידמי. כאשר
 החעוזים היוו כמערך עומק ומערכת הצפייה, הצפייה עומק. כאשר הצפוני היה מעוז
 יורם, השני מעוז סרתף והשלישי מעוז סרור. כאשר מעוז בודפשט הוא יוצא דופן כזה
 שהוא יושב גם כן בחזית - הוא על הים / סוגר את האפשרות של הטרסון המזרחי
 לעבר איזור רומני, ויש אפשרות נסיעה מאיזור פואד לעבר חוף הים אל האיזורים
 היחידים כעומק.

היו"ר אברנט: איפה היתה המיפקדה?

אל'ם נוי: בכלוזה הקוד הוא "ניגון". השם הוא בלוזה. זה קדימה סרומני.
 המרחקים בקו הים הם 5 קילומטר, 8 ומקו החזית 22 קילומטר.
 מפקדת החטיבה של הגיזרה הצפונית. הגיזרה הצפונית למעשה היתה בנויה סבחינת
 המערכת על קו המעוזים, על קו החעוזים ~~א~~ על כוח משוריין נייד בסדר גודל
 גדודי של 32-33 טנקים, גדוד 9 של חטיבה 14, חיילים סדירים, גדוד ארסילריה
 155 מ"מ, כאשר הוא היה פרוש: סוללה אחת ניחת בבודפשט.

לסקוב: נגרות.

אל'ם נוי: לא, עומדת בתוך עמדות נכרוניות. הכנסת אותה פנימה, אחת לא
 יכול להוציא אותה. היא סטטית. כאשר היא בתוך עמדה סבוכה,
 סבוכה בבטון, היא יכולה לעמוד באש, אבל אינך יכול להוציא אותה החוצה. יש לכך
 השלכה בקשר לפגיעות שהיו שם. כמו כן שתי סוללות ניידות - האחת בתעוז יורם
 (סוללה היא כח ארבעה קנים על מרכב של שרמן - וסוללה אחת בסרור.

היו עוד כוחות נוספים, וזה פלוס סיור.

לסקוב: חיגע כפרישת הסנקים גם כן?
אל"ם נוי: כן, אכנס לנושאים של שובך יונים עם הפקודות.
ירין: גרור סנקים תחת פיקודך.
אל"ם נוי: כן. היחה עוד פלוגת סיור של יחידת 424, שקר. זה מחולק
לסיירות אגוז, שקד, חרוב בפיקודים. למעשה היחה צריכה הפלוגה
הזאת למנות 60 איש, ואני קבלתי אותה עם 35 איש.
כוחות נוספים לא משמעותיים ביותר - היו לי קשוחה. זה מכשיר
לגילוי עקבות. זה פין סכ"ס שיושב במקום שולט ואתה יכול לזהות נפחים גדולים
מאד כמו אדם, רכב וכך הלאה כלילה, בלי לזהות אותן פיזית, אלא לשמוע לפי רחשים
ורעשים. זה קרון מוסע על גבי רכב שעומד במקום סטטי שמופעל על ידי אנטנה לזווית
מסוייטת במרחקים של , אם הולך אדם בדרך או שועל או כל חיה,
מזהים רעשים על המסך. זה מזהה את הכיוון והמרחק. הוא יכול לרווח במדוייק
היכן נמצא בעל החי הזה, או האנשים או כל דבר שנע בשטח.

(אחרי כן רבא)

לפני כן רשמה ט.ק.
ר.ב.א.

- 11 -

ועדה החקירה - 24.12.73
פשיבה ל"ג (אחה"צ)

אל"ם נוי:

הוא מזהה כל דבר שנע בשטח - רוכב נוסע, או חיה שרצה. הוא שומע את החזרת ההרים, על ידי כך קולט את המקום.

היו"ר אברנט: הוא מזהה את המקום?

אל"ם נוי: הוא מסמס את המקום, הוא שולח קרניים למקום וגם את ציר

ההתקדמות. א הוא מרויך ויכול עד כדי כך לומר לך

גם כמה אנשים הוא בערך מעריך שנעים בשטח. מאדס בודד, עד סדר גודל של

עשרות אנשים. הוא במסך הזמן הביא לי חועלת רבה מאד.

היו"ר אברנט: איך זה נקרא?

אל"ם נוי: שם הכינוי זה קשת. אני לא נכנס לפרטנציה המקצועי

כי אין לזה משמעות. החלק העיקרי זה אנשי המעוזים,

שהם היו בנויים מגדוד 68.

י. יריין: אחה מדבר כבר עכשיו על החקופה הקונקרטיה?

אל"ם נוי: אני רוצה להבהיר - מה שאני מדבר, אני מדבר על החקופה

הקונקרטיה.

י. יריין: סליחה אדוני היו"ר, שולי מוטב שתתאר גם את הגדוד

לפני 68. כי אלאא הם אני מבין, הגיעו רק ב-24

לספטמבר. אולי תחזיר קצת, תתן לנו גם קצת על הגדוד הקודם. אחה מסכים?

אל"ם נוי: אולי אני אתחיל במערכת ואחר כך אכנס לנושא של החומר

האנושי.

המערכת בנויה בצורה כזו: כאשר חפיד המעוזים הם ארכע:

(1) לתת החראה, עד פעילות בצד המערבי, על הפעילות השגרתית.

פעילות המבטיחה על מלחמה.

(2) מערך טודיעיני לגבי כוחות קרקע. אחס חפיות

אשר נמצאות בקו.

י. יריין: מה ההבדל בין 1 ל-2?

אל"ם נוי: ההבדל בין 1 ל-2 אחה יכול לראות דברים אשר נעשים.

ישיבה ל"ג (אחה"צ)

אל"ם נוי:

עבודה מיוחדות שנעשות, ואחה יכול גם לראות תנועה לקראת מעבר, תוך כדי מעבר, צבירה כוחות. איזה פעילות מסוימת לקראת לחימה, לעומת סודיעין שיש לו אחר כך כלים, שהיה ידוע ולא ראית אותם.

ה. לסקוב: לא קוראים לזה בצה"ל - סודיעין קרבי?

אל"ם נוי: הסודיעין אני אומר, אני רוצה להבדיל כאן בין הסודיעין

האסטרטגי והסודיעין הקרבי, שבו אחה יכול לראות בעין ולא-דוקא מבחינת. ולזה היה לנו מקור מוסמך ביותר. המקור הראשוני להשגת ידיעות.

דבר שני -

י. ירין: לא שלישי.

אל"ם נוי: לא דבר שני, נקודה אחת - זה נותן לך התראה גם התראה

סודיעינית וגם התראה אחרת.

י. ירין: עכשיו אני מבין. היה לי רושם שאתה אומר דבר אחד התראה.

הבנתי.

אל"ם נוי: (1) התראה, (2) הפגנת ריבונות, (3) אסאם אתם רוצים אתן

קודם את הנקודות ואחר כך אתן את הפרוט (הפגנת ריבונות

התמצאות בשטח, שזו אותה נקודה. (3) בסיס מוצק לכוחותינו.

ה. לסקוב: בסיס מוצק או משען?

אל"ם נוי: אני קראתי לזה בסיס מוצק. מבחינת הרמה שלי זה בסיס מוצק.

אותו סיור שנע בשטח זקרה לו משהו יכול חסיד לפנות להכנס אל

המעוז הזה, לקבל את העזרה. יש בדרך כלל בכל מעוז כזה רופא או חובש.

י. ירין: בסיס מוצק, היחה לזה פעם משמעות אחרת מבחינה טקטית.

אל"ם נוי: אני בכונה מדגיש את הבסיס המוצק כי הבסיס המוצק הזה,

היה בו גם מזון, גם מים, גם טיפול וגם גשר לעבור שגם

אפשרות **אצאגאג** מינוי. הוא היווה בנוסף למעוז, גם בסיס שעליו יכולת להסתמך.

והנקודה הרביעית - חפיפה תוך כדי חפיפה, בין מעוז למעוז,

לצורך כניסה ויציאת אנשים בלתי **בצפויים**. כי המרחקים, היו מרחקים גדולים

מאד בין מעוז למעוז. למנוע כניסת חיילים מצרים לשטח מבלי אפשרות להרגיש.

1788

ישיבה ל"ג (אחה"צ)

- היו"ר אגרנט: תצטית בעין כלפי מעוז אחר?
- אל"ם נוי: כלפי המעוזים האחרים, כחחוס של הראייה והגנה עצמית של המעוז על חיי האנשים שבחוכו ועל הרכוש. הכונה של אותו מעוז, זה לחפוף אצא בראייה תצטית עד כמה שניתן בין מעוז למעוז. להגן על עצמו ועל החיילים בחוכו.
- ח. לסקוב: יש מספר שהגדיתם את הדברים האלה מטעם אצא הפיקוד או מטעם המטה הכללי?
- אל"ם נוי: אני לא מצאתי. אלה הדברים שאנחנו דרשנו מהמעוז. כאשר המעוזים ועל המעוזים אנחנו בנינו מערכת שלמה של הגנה. הפיקוד המעוז היה לגלות אפשרות של אצא צליחה או של חריצה, חוץ כרי הפעלת האמצעים הנאים:
- (א) הפעלת אש ארטילרית בפרק שבין 3-5 דקות לעבר נקודות הצליחה. לכל מעוז ומעוז נקבל למשל האורקלים, אני לא חושב שכדאי להכנס עכשיו לפרטים. למשל האורקלים, החתחתיים שעמדו בכודפסט, 155 ציידו אותו כאש ארטילרית. לו היו 4 שינים, שינים זה חבית - שתי חביות שסימנו בשטח כאשר הכחור, והיה קשר אישי בין הסוללה, ראה בשין מס' 1 צפונים לו, או שחרו ככר, או שעברו, היה נותן באות קריאה אל הסוללה את ההוראה - לפתוח לכיוון השין (לכיוון החביות) אם האש היחה מביעה ונפלת במדויק, מה טוב. או ימינה, או שמאלה לאותו מקום שבו נראו החיילים.
- י. ידין: הקטקים היו של התותחנים?
- אל"ם נוי: לא בכל מקום היו קטקים. הקצינים עכרו - קצין חי"ר מסווא. מפקדי המעוזים השתלמטו של קצין חי"ר מסווא במעוז. המעוז שניתן לפיקוד מוגדחי שלמעשה היה כפוף לי. אבל זה פרק בפני עצמו שאני אגב בו. אלא את הפרטים של ארטילריה מאחור, שמסובלת להגיע חוץ 3-5 דקות למקום. אני מדגיש, זה תורגל מדי פעם בפעם. מדי שבוע בשבוע. דרך סוללות יררו גם למעוזים וישבו יחד עם מפקדי המעוזים. ישבו עם האנשים (זה היה פק"ל) כל שבוע יורדים למטה, כמו עושים תרגיל חבירה שאני אעמוד על זה אחר כך, עושים גם את הנושא של השתלמות בנושא חי"ר מסווא ועוד פעם חוזרים על השינים. כל מפקד סוללה ~~א~~ בגיזרה שלו. הקשר היה קשר ישירות אל העמדה מהמעוז.

פשיטה ל"ג (אחה"צ)

אל"ם נזי:

בצר השני במערכת, שזה הסנקים, כאשר מדי שבוע בשבוע עשינו חרגיל חבירה, שהמסמעות של זה - היו לנו סנקים המיועדים לחבור עם המעוזים לקראת פשיטה, או חוך כדי פשיטה או למילת ההפעלה "שוכח יוניס" כאשר המסמעות של זה - כניסה ללחימה בכל הסבבים.

ה. לסקוב: מה הפירוש?אל"ם נזי: אני אומר הפרוש, לאו-דוקא על אותו פרינציפ של אש ארטילרית

קרב ההתשה, מלחמת ההתשה, אלא מסמעות צליחה, נסיון צליחה

למעוז. נסיון תפיסת אחד הצמתים; או אש ארטילרית. מצב מלחמתי. הגדרת

מצב מלחמתי. כאשר לכל אזור היה מיועד כוח סנקים. כוח משוריין להגיב.

אם אני אתן דוגמא מהצפון לדרום - פלוגה ל' פשיטה בקטיה, היחה מיועדת כך:

2 סנקים להגיע לאזור של בודפסט.

היו"ר אגרנט: איזה מרחק זה בערך?אל"ם נזי: קרוב ל-18 ק"מ.היו"ר אגרנט: מה היה הקשר ביניהם?אל"ם נזי: קשר רדיו. ברבע שהוא הגיע לאזור של הסוצב החחבר אליו,

נכנס פנימה לחוך הקשר, וזה תורגל.

עכשיו אני אומר - לא תורגל מדי שבוע בשבוע עם כלי הרכב.

ז"א, עם הרכב עם הסנקים, לא רצו עם הסנקים אלא, בייסנו את זאת על ידי נ.נ.

ז"א הקומנדוקר. המפקדים והמ"מ ישבו על הנ.נ. צמצמאצמאצא הגיעו לחפירה, נכנסו

לעמדות ועל ידי כך יכלו לראות את העמדות.

היו"ר אגרנט: זה חסרון קרבי?אל"ם נזי: חרגיל קשר, כאשר אינך רוצה להביא לידי ביטוי את כל הכוח

מכחינת שעות מנוע ואמורטיזציה מסויימת. אחת מושיב את

חאנשים על נ.נ. ומשחק את זה כאילו זה סנק.

י. ידין: אתה החחלת להגיד - 2 סנקים לבודפסט...אל"ם נזי: 2 סנקים לבודפסט. 3 היו באורקלים; 2 ללחצנית

ישיבה ל"ג (אחה"צ)

אל"ם נוי:

(יש לי את הפקודה, אני יכול לחת לכת אותה).

היו"ר אגרנט: זה הכל מאותה פלוגה?

אל"ם נוי: כן מאותה פלוגה. פלוגה של 11 סנקים. היא ישבה בקטיה,

אני רק נותן את הפרינציפ. לתצננת - 2, דרורה - 2.

קטובה - 2, האורקלים - 3, בודפסט - 2, זה לגבי הצד הצפוני. סכאן ראינו יותר את הנושא של הביצות, כאשר במרחב הדרומי המסמעות היתה אחרת לגמרי. כאן החזקנו אגרופים פלוגתיים, אני רוצה להראות את ההבדל אם פלוגה ל' התפזלה, ז"א המ"פ כרגע שהוא שיגר את הסנקים, הוא יכול היה לתת פקודות בשטח - אצטאטא פקודות כרדיו, אבל הוא לא יכול היה להוביל פלוגה שלמה לקרב. ז"א, כל סנק היה מלך לעצמו, המ"פ היה מפקד אוחו.

י. יריין: ההיפך משוכח יונים. כלומר, כל היונים כחוץ לא כשוכת.

אל"ם נוי: לעומת החלק הדרומי שבן המ"פ שלם הסתכל על וראח

את ה-11 סנקים שלו בשטח הגדול. יכול לומר למ"פ שלו - הפעל מימין, או למטה, הפעל משמאל הוא יכול לפקד עליהם.

י. יריין: כמה אגרופים היו?

אל"ם נוי: 2 אגרופים, אחד מול קנטרה ואחד באזור של סרור, מול אזור

של מפרקת. אלה היו פלוגות. אחת באזור של הדקלינות, מחלקה

אחת קדימה באיזור של סרור...

י. יריין: כלומר, הם בסך הכל במרחק של 4-5 ק"מ היו?

אל"ם נוי: כן. אחד באיזור הדיקליות. והשניה באזור של סרור,

בציר טלטול. ותפקידם העיקרי - לרוץ ולהכות לעבר סחנות

צולחים, או תדירה למעוזים.

לנדאו: איפה הם חנו?

אל"ם נוי: הם חנף כבסיס קבע שלנו בקנטרה. כאשר פלוגה אחת בצ'רצ'יל

יותר קדימה.

לנדאו: ז"א, באיזור כלוזה?

אל"ם נוי: באיזור כלוזה. לקראת הפעלת "שוכת יונים", תפקידם היה,

מיד לצאת ולפרוץ למקומות המיועדים, כאשר אלה הצפוניים

ישיבה ל"ג (אחה"צ)

אל"ם נוי:

צריכים להגיע ויש לזה משמעות לאזור של הסנפירים, עכשיו, מה זה סנפיר?
 אני לא רוצה להכנס למינוח אלא מה זה סנפיר? אחת הנקודות כדי להגיע למעוז
 ולהיות בטוח שהשטח נקי, בנינו שתי רמפות בצורת וו (אחן דוגמא) אם זו היא
 הדרך הסנפיר של הלחצנית היה היה ב-1200, בנינו עוד שתי רמפות בצורת וי, כאשר
 הסנקים שמגיעים מכאן יכולים לעלות כלפי מעלה, מכאן לראות היטב את המעוז
 ואח השטח. לנקות כל מה שנמצא משני צידי המעוז, ויותר מזה - להכות לעבר הרמפה
 שנמצאת בצד המערכי של התעלה, ומדוע? כידוע לכם המצרים העתיקו מאתנו פחוח
 או יותר את דרך הפעולה, הם כנראה הגיעו למסקנה כדי לשלוט על השטח, הם התחילו
 לכנות פירמידות, לא אותם פירמידות שאנחנו מכירים, אלא פחוח או יותר על אותו
 נוסח אלא אבל השוני היה שונה, מקום שאחא יכול לעלות כלפי מעלה לפעמים זה הגיע
 עד 35, ואפילו ל-40, שטנקים יכולים להגיע למעלה, כאשר הוא שמד למעלה, הוא שולט
 היטב על כל מה שנמצא בצד המזרחי. נגד זה לא הייתה לנו תשובה, התשובה היחידה
 הייתה, שהטנקים יגיעו לטוות היעיל של התותחים ומשם יפצצו או יפגעו בכל כלי רכב
 שעולה על הרמפה. ואז עשינו את נושא של הסנפירים, הפקיד הטנקים היה, להגיע
 אל הסנפיר, להכות את אותם טנקים, או אותם עמדות שעל הרמפה בצד המערבי.
 לנקות, כמידה וצלפו לצד המזרחי, את כל מה שניתן לנקות, ולאחר זאת להגיע אל המעוז
 ולהצמד לסוללה ומשם להתחיל לפצו את העמדות הקרובות לאורך הגדה (אני בכונה מזכיר
 את זה, כי בהמשך שנכנס יש לזה השלכה לגבי קרב הטנקים) זה היה לנו לכל 1,2,3,
 4. לא היה לנו את זה בבודפסט, כי בבודפסט המשמעות אינה קיימת...

י. ירין: רק הפלוגה הצפונית הייתה צריכה להגיע אל הסנפירים?

או גם שתי הפלוגות האחרות?

אל"ם נוי: הפלוגה הצפונית אצלה במקרה זה הסנפירים היו יותר כולטים

בגלל צורת הבסיס שם.

י. ירין: אסרת - שצק הפלוגה צפונית הייתה צריכה להגיע לסנפירים?

או גם שתי הפלוגות האחרות?

אל"ם נוי: הפלוגה הצפונית, אצלה במקרה זה הסנפירים היו יותר כולטים

בגלל צורת הבסיס שם, המשמעות של הסנפירים למטה הייתה פחוחת

י. ירין:

כי יכלו להגיע מכל מקום.

בריוק. בכלל היית מוגבל בכלי. אחר כך המשמעות של זה איתה

אל"ם נוי:

שהטנקים היו צריכים להלחם אל הסנפירים ורק אחר כך אל

במעוז, כאשר אנחנו בנונו להלחם ~~מאחור~~ מהסנפירים אל המעוז.

ף.

המשך דבריו. רשמה י.ע.

אל"ם נוי:

בהמשך בחמשך תפסו את הסנפירים ושם היה מה שהיה פרק השמן שהסנקים שהיו מיועדים להגיע היה פרק זמן שבין 20 דקות לבין 30 דקות לקו התעלה. עשינו זאת חכונתם או מה? לא לא. בפרק זמן שבין 20 ל-30 דקות הגיעו הסנקים לסנפירים ואחר כך לתעלה. למעוז הרחוק ביותר אם הגיעו בפרק זמן של 45 דקות?

שאלה: כהרגולים?

אל"ם נוי: לא. אני מדבר על החרגולים בכלי עזר.

המדובר בפרק זמן של 45 דקות. אני מדגיש עוד פעם לא בצעתי את מה על שרשרות. מהראשון בספטמבר. למרות שכקשה, ויש לי את כל הדוקומנטים לא אושר לי. לא אושר לי לבצע את החרגיל הזה בגלל הנושא של החלפת גרוד 9 עם 145. זה בעיה בפני עצמה.

אגרנט: אז לא בצעתם?

אל"ם נוי: לא על שרשראות.

התפירות כוצעו, כל גרוד שהחלף, במשך שהותי במשך שהותי החלפו שלושה גרודים. יש לזה גם משמעות רבה, אם חוץ מקופה של שלושה שבועות איש מילואים, לפני שהוא מספיק להכנס ולדעת לזמן זמן עד שמספיק לראות מה חייב לצאת.

ירין: כמה פעמים, 4 פעמים? בשלושה שבועות?

אל"ם נוי: שלוש פעמים.

כאשר אני באתי, נוסף על הגדוד שישב, קבלתי חסיבה 204, ישב אצלי עד ה-24 לחודש, וב-24 בספטמבר קבלתי את 68. זהו פרק זמן שבין 3 ל-4 שבועות, כל גרוד כזה החלף.

במערכת אנו צריכים לראות גם את נושא חיל האויר, של הפעלת חיל האויר אך ורק לפי קריאה והכוונה שלנו, לפי בקשת המעוזים לאותו מקום קריטי. לפי הכוונה של החסיבה מתוך בקשה של המעוז. לאותו מקום קריטי שבו אתה רוצה את ההפעלה,

ועדה החקירה, 24.12.73

יע

ישיבה ל"ג - אחר הצהריים

(פרות אל"ם נוי)

- לסקוב:
 אל"ם נוי:
 איך זה עובד, הוא מזמין ואתה מכוון, או מה?
 אני מבקש ומקבל את האשור, א) מחיל האויר.
 להגיע למטוסים.
לסקוב:
 אל"ם נוי:
 מי מזמין ?
 אני מזמין בשבילך.
לסקוב:
 אל"ם נוי:
 מי מכוון את המטוסים ?
 אני מכוון את המטוסים לאותו מקום שהוא רוצה.
לסקוב:
 אל"ם נוי:
 איך, אם הוא רוצה מכה מול לחצנית,
 לא, לא, לא.
לסקוב:
 אל"ם נוי:
 מי מכוון את המטוס ?
 את זה אני רוצה לחקן.
 הוא לא יכול לפנות ישירות לחיל האויר לבקש.
לסקוב:
 אל"ם נוי:
 המעוז מבקש מסך ?
 מסני. המעוז מבקש מסני
לסקוב:
 אל"ם נוי:
 כמה זמן מהפניה שלו אליך ? ועד שאתה מפנה ?
 פניה מידית. כי זה ברשת הקווית או ברשת הרדיו.
לסקוב:
 אל"ם נוי:
 נבדק לפי זמן ?
 זה ענין של שניות. הוא מבקש את הכוונה חיל-
 האויר למקום, אני מבקש ישירות דרך הי.כ.א.
 (יחידת בקרה של חיל-האויר).
- לסקוב:
 כמה זמן זה לוקח ?

ועדת החקירה, 24.12.73

ישיבה ל"ג - אחר הצהריים

- אל"ם נוי דקות. עכשיו, ברגע שהמסוס מגיע
אני נותן לו כבר מראש את המקום, לאן להגיע,
לאן להגיע בחלל ?
- לסקוב:
אל"ם נוי: לאן להגיע מעל למעוז, להם יש מפות "סיריוס".
יש להם לטייסים את מפות ה"סיריוס".
אני אומר לו "כתובה".
- לסקוב:
איפה הוא נמצא כשאתה אומר לו "כתובה" ?
איפה המסוס נמצא ?
- אל"ם נוי: אני מודיע לאויר-3 ושאז הוא יודע שהוא צריך
להגיע מעל "כתובה".
- לסקוב: או קיי. הלאה.
- אל"ם נוי: אויר-3 זה המבצעים של חיל-האויר.
עכשיו, ברגע שהוא נמצא במקום מעל "כתובה"
אני אומר לו גם מה המטרה. את הנתונים.
ברדיו ?
- אגרנט:
אל"ם נוי: לא, ברשת קווית. יש לי קו מהחפ"ק.
לא למסוס אלא לאויר-3, הם פוציאים את הפ"מ
לטייסים,
לסקוב: כלומר, הם מעבירים זאת לטייסים.
אל"ם נוי: הטייס כשהוא מקבל את המשימה מהטייסת, הוא
יודע לאיזה מקום להגיע ומה עומד פולו.
יזכר מזה, היו כמה מקרים שנחנה להם פקודה באויר, למסוסים, לשנות
משימה ולהגיע אלי, זה אויר-3.
- אגרנט: כהיוחם באויר ? על דעת עצמם ?

1736

ועדת חקירה, 24.12.73

ישיבה ל"ג - אחר הצהריים.

אל"ם נוי: לא. טיים לא רשאי לשנות משימה, אלא אויר-3

אני אומר לו חעכיר דרוסה.

אלה למעשה ארבעת האמצעים שעמדו לרשותי לצורך הפעלה. הפעלת המערכת. המערכת הזאת אני רוצה לאמר, תורגלה 6 שנים. היא חתלה פחות או יותר בצורה הזאת.

שובך יונים ?

נבנצאל:

כן. תורגלה הן ביום נהן בלילה, ויש לקחת בחשבון

אל"ם נוי:

שהמצרים ישבו שם לא חקופה של שלושה שבועות כל גוד

אלא שלושה חודשים אם לא מעל 6 חודשים.

כמה זמן זה תורבל ?

לסקוב:

זה תורבל מפלחמת ששת הימים, לא בגמר פלחמת ששת

אל"ם נוי:

הימים, כי זה היה עדין בשלב של החארבנות,

אלא פתחילת פלחמת ההחשה. זה נושא של חדירת הסנקים, הגעת הסנקים,

ה"שיניים" למיניהם,

יש לצאת מהוך הנחה שפחות או יותר היה ברור ונהיר

להם צירים עיקריים של הסנקים כונוי כניסת הסנקים, וכל מה שכוון בזה.

טוב נבהיר רק לרבע אחד,

יריין:

אחה אומר שההנחה היא שברור היה ונהיר להם

כל הצירים, זה ע כ ש י ו כרוור, או שאתה הנחתם שגם לפני הפלחמה זה

ברור ונהיר להם.

בסכוסו של דבר בחלק הצפוני אחה לא יכול

אל"ם נוי:

לספק לרדת מציר צפוני או מציר דרוסי, אלא,

אני שאלתי שאלה רטרורית.

יריין:

השאלה שלי היתה מה היתה המסקנה מראש ?

כן, היינו משוכנעים שפחות או יותר

אל"ם נוי: אני אומר,

אל"ם נו"י:

אני אומר, כן,

היינו משוכנעים שפחות או יותר הם יודעים על

כוון החדירה פנימה. כי אין לך שם אפשרויות יותר לשחק.

בסכום של דבר הם ראו את הכוונים הכלליים של ההבעה.

זה מה שקשור למערכת.

אברנט:

בימים שלפני המלחמה אני מתכוון מסוף ספטמבר

ועד המלחמה מה ראייתם בשטח, מה הרגשתם ?

אח"כ רשמה: א.ו.

גשאלת אמת אמת

אל"ם נוי:

נשאלה פה השאלה מי היו האנשים.

בתקופה כשהייתי מהאחד בספטמבר היו אנשים מחטיבה 11,

אנשי חרמ"ש.

יריין:

חטיבה 11 זה מילואים?

אל"ם נוי:

כן. וחטיבה 204, זאת אומרת, גדוד מחטיבה 204,

וגדוד מחטיבה 16, החטיבה הירושלמית, גדוד 68.

יריין:

זה לא בו זמנית?

אל"ם נוי:לא. כשהגעתי, ראשון, עזב⁴ המחזור אחד שישב שלושה שבועות

סה-4 עד ה-24.

יריין:

איזה מספר גדוד?

אל"ם נוי:

אינני זוכר.

אברנט:

מתי הגעתי ב-1 או ב-4?

אל"ם נוי:

הגעתי בראשון, וכבר ברביעי עזב מחזור שישב בקו.

אני אמצא אחר-כך את מספר הגדודים.

ברבעי לספטמבר עזב המחזור הראשון. ב-24 עזב המחזור השני. מה שיש לומר
לזכות אותם שני המחזורים,אברנט:

מתי עזב המחזור השני?

אל"ם נוי:

ב-24.

אברנט:

כולם מילואים?

אל"ם נוי:

כן. השוני הוא ששתי החטיבות הראשונות היו

אנשי חרמ"ש, זה חי"ר משוריין, לעומת המחזור

האחרון שהיה אנשי חי"ר. אנשי החמ"ש היו אורגניס. סליחה, לא כולם, אבל

אל"ם נוי:

תשעים אחוז היו אורגנים. כלומר, חיילים שבמשך השנים שלהם כאנשי מילואים היו יחד. זאת אומרת, מוישה הכיר את יעקב, ויעקב הכיר את יצחק, והם היו כך שנים בעותה פלוגה וגדוד. לעומת המחזור האחרון של גדוד 68, שזה היה השלמות של חיילים לקראת הירידה. השלמות של חיילים, אינני יודע כרגע מספרים, אבל זה היה מסחסני חרום ונהגים מיחידות אחרות שהשלימו, ומאותו גדוד אבל לא אותה פלוגה, אלא כל מיני שאריות שנשארו. והייתי אומר היפה כמות אנשים לצורך מילוי התקנים של הקו, ולאן דווקא יחידה אורגנית. מ"פ שהיה למטה, כמו יעקב ז"ל, שישבתי ושוחחתי אתו אמר שיש אנשים בכמות אבל אמר לי - כפלוגה שלי יש אנשים שבפעם הראשונה בכלל אני שומע ורואה אותם.

דבר נוסף, ואסור לנו להתעלם מזה, זה היה לקראת

החגים. ואתם אנשים הרגישו התמרמרות גדולה. פגשתי את המג"ד, הוא היה אצלי לפני שהגדוד ירד, והוא אמר לי מה הלך הרוח של האנשים. - אתם האנשים שהגיעו אלי למטה הרגישו את עצמם דפוקים כי חלק מהם היה כעל חנויות הלכשה ואיטליזים ודגים, היו עצמאיים, והפרנסה שלהם זה היה למעשה הימים הנוראים. לא אקרא לזה ימים נוראים, אם כי לבניהם זה היה ימים נוראים, לקראת החגים. וכאן לקחו והורידו אותם למטה, והיחה לי שיחה די נוקבת אחס, ואעמוד על זה בהמשך, וכמה שהסברתי לו הוא לא רצה להכין ולתפוס. הם לבמרי לא היו בחורים צעירים. כשאני מנסה להשוות אותם עם אנשי החרב"ש, היו שם אנשים סבוגרים, סבוגרים גם מכחינה גילית וגם מכחינה של צורה חיצונית.

נקודה נוספת שאסור להתעלם, אם כולם קיבלו אמון

במעוז במתקן האמונים, הייתי אומר של ארבעה ימים אמון ספציפי גם בנשק וגם לבני התנהגות במעוז, כאן הוכתב לי,

במשך ארבעה ימים?

אגרנט:

כן. מפקדים חמשה ימים.

אל"ם נוי:

זה באופן נורמלי.

ידין:

אל"ם נוי: הנקודה היא זאת; יצאנו מתוך הנחה שככל גזרה וגזרה בארץ מאפניים בצורה אחרת לגבי אותו נושא של אחזקת מוצב, או ברמת הגולן יקראו לזה מוצב, אצלנו קוראים לזה מעוז, בבקעת הירדן קוראים לזה מוצב. שיטת האמון ושיטת השמירה שונה ממקום למקום. הירושלמים, זו פעם ראשונה שהגיעו לקץ התעלה. הם ישבו לפני זה ברמה. דימה הם קיבלו אמון אחר ואי-מאפשר ליישם אותו אמון שקיבלו ברמה לתעלה. לאור זאת הקמנו אמון, כשאני אומר הקמנו, הכוונה לקודמי, הם הגיעו למסקנה להקים מתקן אמונים אוגדתי לגבי כל האוגדה. הוזה אומר, מפורט סעיף וכלה באגם הסר הגדול לכל אורך המוצבים; כשאותם אנשי המילואים או הסדירים או כל כוח שיוורד למטה מחפף לעבור דרך הסחוקן ישהה כשכופעים ימים, יקבל אח האלף-בית בנושא ואחר-כך משם יישלח למעוזים. במעוזים ישלימו לו את האמון הקונקרטי לכל מעוז ומעוז.

אגרנט: זה נעשה במקרה זה?

אל"ם נוי: כן, אבל לא נעשה במסך הזמן-המוקצב לגבי כל יחידה ויחידה. וזאת מדוע? נפשו כאן לערכי החג. זאת אומרת, צומצם ביום אחד.

א. ידין: למשך יום אחד או ביום אחד?

אל"ם נוי: לא ליום אחד, בסך הכל הורדנו יום אחד, זאת אומרת שלוש ימי אמון.

אגרנט: נועדו להם ארבעה ימי אמון אוגדתי,

אל"ם נוי: זה לא אוגדתי. מבחינה זו אתה צודק, זה מסכ"לי,

לא אוגדתי. ומדוע? כי נושא של ביום אנשי מס המילואים, אין לנו שליטה על זה וזה ענין של פיקוח מסכ"ל - אג"מ מבצעים מורה ליחידה לגייס את האנשים מתקופה לתקופה. אינך רשאי להוסיף או לגדוע. ולהם נאמר ביום ראשון להתגייס וביום ראשון כלילה הם הגיעו אלי מאוחר מאוד, חלק ביום שני, וביום שני התחילו האמונים ונמשכו בשני ושלישי, וברביעי בצהריים נכנסו כבר לחפיפה, כשכיום חמישי,

אבל -

כיום ראשון הם מנגנים התחילו,

אגרנט:

נדמה לי שמראשון היה כבר ערב החג, ערב
ראש השנה.

אל"ם נוי:

יום ד' היה ערב ראש השנה.

נבנצל:

מאה אחוז. ועל מנת שהקודמים להם יספיקו
להשתחרר לפני כניסת החג, זה נקבע על ידי
המטכ"ל, שפרק הזמן גם של הגיוס וגם של האמון יהיה כאוחז בראש זמן.
אין ספק שזה פגע ביכולת האנשים.

אל"ם נוי:

פגע כמה?

אגרנט:

פגע ביכולת האנשים וגם קיצר את נושא האמון.
על מנת להספיק להעביר להם את החומר הכרחי
למעוז.

אל"ם נוי:

מכחינת חומר האדם, אז אמרתי שהקודמים להם
עלו עליהם מכחינת היכולת וגם מכחינת האמון וגם מכחינת היידע וגם מכחינת
בישה יותר רצינית לענין. אמרתי שאני מבין את אותו עצמאי שמכוננים לן
ודופקים לו כמונחים שלהם לפני, יחד עם זאת, איך אמר משהו, אם משיאיים
אותך בחי, לכל הפחות שתשני מזה. אם כבר הגעת, אנא עשה את הטוב ביותר
שאתה יכול לעשות, והם קיבלו את זאת.

אז היה להם יחס רציני?

אגרנט:

ברגע שהוא נכנס למעוז הוא נהג שם כמו כל
חייל אחר. זה מכחינת כוח האדם.

אל"ם נוי:

מכחינת העבודות - שאלת אם נראו דברים
עקריים לקראת - היחה פעולה אינטנסיבית כשאני הגעתי לגזרה, והגזרה לבני
היא לא גזרה חדשה. קציני צה"ל בדרך כלל מסתובבים הרבה מאוד בכל גזרה
וגזרה, מכירים את המושגים ויודעים בדיוק מה קורה. היא לא היחה חדשה
עכור.

אל"ם נוי:

היתה פעילות הנדסית בצד השני, פעילות אינסנסיבית מאוד של עבודה. חפרו, הריסו, העלו על הרמפות כמוצאם לא מוענה של אדמה. הרבה מאוד סרקטורים ורכינות עבדו (רכינות הן המסאיות שמתהפכות או מוגבהות, אצל המצרים זו רכינה ישנה שפסוככים עם הירד והאדמה נשפכת), אבל היתה עבודה אינסנסיבית מאוד. זה היה כל החודש. ברור, בנושא של דיווחים, זה דווח לכל המקומות. נאמר לי שזה לא דברים חדשים.

לסקטב:

מי אמר?

אל"ם נוי:

אלכרט, קראתי לו. הוא ביקר אצלי הרבה. הוא היה מפקד האוגדה. גם על ידי הקמ"נ שלי.

אברנט:

על ידי מי?

אל"ם נוי:

קצין המודיעין שלי שיושב שם חקופה ארוכה. אנש כתבתי דו"ח קטן,

ידין:

אתה אומר "נאמר לי",

אל"ם נוי:

נאמר לי שהפעילות הזו היא איננה חדשה, ותקופה די גדולה לפני שהגעתי לשם עבדו כזה. אבל יחד עם זאת לא הייתי שקט, כי לקראת סוף ספטמבר היו כמה תופעות שהדאיגו אותן והתופעות האלה היו - נושא של הקמת, איך קראנו לזה - ג'מבורי.

ידין:

נושא הקמת מה?

אל"ם נוי:

נושא הקמת ג'מבורי.

אברנט:

איפה?

אל"ם נוי:

בצד המצרי. בוקר אחד מדווח לי שכתובה שהוא רואה מולו קרנב למאיתיים אוהלים מוקמים במשטח

אל"ם נוי;

רצחי מיד למקום, הסתבר שהוקמו מאחיים אוהלים לפלאחים לצורך נושא של עבודות. עכשיו, במקום כזה, כשאני אומר כתובה (מראה על המפה) מכאן סתחילה הביצה, ואין אפשרות לכלי סמ"ק ככדים לעבוד אלא אתה חייב לעבור עם סל הגומי שמכירים מהכבישים ולשפוך את האדמה על הרמפה. והם הקימו שם מאחיים אוהלים, ואם יש להניח שבכל אוהל היו בין שלושה לארבעה פלאחים, הווה אומר כשמונה מאות אלף, וראיתי אותם בכמות עצומה.

אל"ם נוי:

להישבע שאלה פלחים - אינני מוכן. להישבע שאלה פלחים שעבדו בשטח ולא חיילים -

אני לא מוכן. הם עבדו למעשה עד הפגז הראשון שיצא מהאוייב.

היו ר אגרנט: אתה אז גם כן חשבת שאולי זה חיילים ולא פלחים?

אל"ם נוי: לא קשרתי זאת, היו שם אלרים, הסתובבו גם ילרים, היו

המבוגרים עם כפיות, זה לא נראה חיילים.

היו ר אגרנט:

אז לא חשבת שזה חיילים.

אל"ם נוי: לא, לא, גם היום אינני מאמין שהם היו חיילים, אלא שאינני

מוכן להישבע אם זה היו חיילים או פלחים.

לנרוי: הם בנו רמפות.

אל"ם נוי: הם עבדו וכנו ועם ערב חזרו חזרה.

ירין: אה אומר שזה עורר אי-שקט.

אל"ם נוי: זה עורר אי-שקט, הכמות הזאת מכחינת קצב העבודה; לא האנשים,

עוררה אי-שקט, אני מוכן לקרוא קטע קטן מדו"ח שהפצתי.

לנרוי: שכחתי בשעתו?

אל"ם נוי: זה דו"ח אירועי המלחמה, אירועי הקרבות שלנו שהעברתי לאוגדה

אחרי הקרבות. הנושא הוא פעילות האוייב, אם היתה פעילות

מיוחדת, ואני כותב, "החל מתחילת חודש ספטמבר 1973 פראחה רבה של האוייב בהחלפת

יחידות בקו", אני מוכן להשאיר את המסמך הזה. מדוע אני אומר פעילות רבה בהחלפת?

(סומן כסוצג 155)

היו ר אגרנט: אחה הגשת את הדו"ח למפקד האוגדה 252, לאחר הקרבות על

הפעילות במצרים.

אל"ם נוי: אלה אמת אירועי הקרבות של החטיבה, במסגרת של אירועי

הקרבות, הכנסתי פיסקה על נושא פעילות האוייב.

לסקוב: בחאריך?

אל"ם נוי:

ב-11 בנובמבר 1973, אקרא את הקטע: "החל מתחילת ספטמבר

1973 נראתה פעילות רבה של האויב בהחלפת יחידות כקו".

אני מדגיש "בהחלפת יחידות כקו". לא דברנו על הנושא הזה בכלל. כשאני הגעתי
התחילו לרדת יחידות כוחות מאיזור של פור סעיד, פחאוס ראיתי גרוד נוסע לאיזור
של קנטרה. אחרי ארבעה ימים גרוד שני עולה למעלה. התחילו לרדת על כמיות של
משאיות אשר נכנסות ויוצאות מאיזור של קנטרה. בקיצור, היה אי-שקט לכל אורך
הקו. "כמו כן נראו יחידות הנדסיות רבות, אמצעי צמ"ה ומשאיות בכמיות רבות
אשר עובדים לאורך כל הקו בצד המערבי מאיזור ספרקת למטה - ועד דרורה.
כאיזור הצפוני ליד לחצניה-אורקל היחה הפעילות פחות אינטנסיבית מאשר בחלק הדרומי.
הפעילות החכטאה כדברים הכאים; א) הרמת רמפות חדשות ושליטה על הסעוזים או
הגבהת רמפות ישנות".

פול כל מעוז כזה היחה רמפה מימין ורמפה משמאל. "השלמת
סוללות עפר בין הרמפות והסתרת המרחב העורפי שלטם". "שיפור משטחי צליחה
ופריצת דרך משטחי הצליחה לירידות למים על ידי פריצת סוללות העפר ובניית
קיר מגן כשיטה החדשה".

הם פרצו בחוף הסוללה שלהם, הכינו את משטחי הצליחה - זה

היה ידוע זה כבר כמה וכמה שנים, הם שיפרו את כל הדבר האלה.

"פיצוץ דופן התעלה והכנת הירידות מתונות למים, הקמת

טחנה לעובדים באיזור דרור בן 200 אוהלים אשר ניצפו היטב מאיזור דרורה.

סלילת דרכים חדשות למשטחי הצליחה באיזור שטח ביצתי, איוש באנשים וכלי נשק

בעמדות ריקות אשר היו ניתנות לתצפית מהסעוזים, שמשאא הכנסת אמצעי צליחה לקו הקידמי

אמצעים שהיה ידוע על קיומם אולם לא נראו עד לאתרונה בקו התעלה, ג'. סי. פי. "

ידענו ויש לנו חמונות מזה, אבל לא ראינו זאת בשטח. וכאן כשכובע ימים,

אטילו פחות, ארבעה ימים לפני תחילת המלחמה, ספחת-אל-בלח מודיעים לי ממפקדת

המח"ט: יש משהו בשטח. לקחתי את הקמ"ן, רצנו לשטח, עלינו למעלה, לקחנו

את משקפת, והנה מסתבר שמתחת לרשתות הסוואה עומד ה-ג'. סי. פי. הזה למעבר

וגרירת טנק אליו למעבר לצד השני. זה רכב אמפיבי שמאפשר צליחת התעלה. הוא

נופל למים, עליו אתה יכול להעמיס והוא עובר לצד השני. היו לנו תמונות מחוץ מסמכים, אבל לא ראינו זאת. וכאל עולה המח"ט מריר-בלח, הכלי עמד תחת רשתות טרואה.

היו"ר אברנט: באיזה יום זה היה?

אל"ם נוי: זה היה כשבוע לפני המלחמה. הסתבר שזה לא רק אצלי, זה לכל

אורך הקו. אני הודעתי זאת לאלברט ז"ל ולקמ"ן שלו. הם

הופיעו אצלי ונסענו לאותו מקום, והסתכלנו וצפינו...

בנצאל: אתה לא יכול לקבוע באיזה יום?

אל"ם נוי: אני יכול לקבוע את היום, אני פשוט צריך להסתכל על מסמכים.

יש ליאה זה. בקשתי מהקמ"ן שלי שירכז את הדברים העיקריים.

זה מחוץ דו"ח, יומן מודיעין.

יריין: יש לנו.

אל"ם נוי: ב-30 בספטמבר בלילה נראו שתי שיירות, שיירה אחת של 25 מטאיות

נעה בכיוון מחת-אל-בלח ושיירה אחת וכן הלאה. מידי ערב

בערב יש דברים מסוג זה.

היו"ר אברנט: אולי תמשיך לקרוא מה שכתבת בדו"ח.

אל"ם נוי: "תנועה גדולה של סכוניות מהעורף לקו הקידומי בשעות

הלילה. תנועת כלי רכב כולל גייסות וכלי נשק במסך שעות

היום לאורך כל הקו הניתן לתצפית. בקו העמדות הראשן שליד קו הפשט המשיכו

חיילי האויב את הדי השיגרה מכלי להראות סימני עצבנות או כלגנות מיוחדים

עד יציאת הפגז הראשון של ארטילריית האויב."

ועל זה אני מוכרח לעמוד. כאשר הדיווחים האלה הלכו,

נאמר לי במפורש: לא צריך להתרגש, זה במסגרת הרגיל.

אל"ם נוי:

- לסקוב: זה מהאוגדה הכלי?
- אל"ם נוי: הכל מהאוגדה. כל הנושא של קמפלג' או לא קמפלג'...
- יריין: החשוכה היחה שאין להתרגש, וזה במסגרת חרגיל.
- היו"ר אגרנט: כאשר מסרת דיווחים אלה, אתה אומר...
- אל"ם נוי: לנו היה ידוע.
- היו"ר אגרנט: מה מי אמר לך?
- אל"ם נוי: במפקדת האוגדה נאמר לי ש וגם לאלברט שביקר אצלנו, והוא ביקר, והוא ביקר לא מעט. כאשר דיברתי איתו, הרגשתי שמהו העיקר לו, העיקר לו. אני אומר במעמד זה, כאשר דברתי עם אלברט, ראינו שהוא לא שקט. אלברט לא היה שקט. הוא אהב לבקר אצלי. הוא רץ כל פעם, מדי שבוע היה פעמיים בשבוע. עשינו את הסדר לכל אורך האמת הקופץ ובכל מקום נעמדנו והסתכלנו והוא לא היה רגוע.
- לסקוב: שלחת דוח"י תצפיות, לאן זה הלך, לקמ"ן של האוגדה?
- אל"ם נוי: לאוגדה. אירועים מיוחדים בעל פה.
- לסקוב: מהאוגדה לאן זה הלך, אתה לא יודע.
- אל"ם נוי: אני מאמין שזה הלך למפקוד.
- לסקוב: שאלות מהפיקוד | שאלה מהאוגדה...
- אל"ם נוי: אני עם הפיקוד לא דברתי. לא היה לי שום קשר עם הפיקוד, אלא אך ורק עם אלברט, אאאאאאאאאא עד קצין האג"ם כולל קצין המודיעין. גם הם לא היו רגועים. הם שלחו לי את הסנק חצפית. האוגדה לא היחה רגועה. כשאני אומר, לאור הדיווחים האלה שלחו לי את הסנק חצפית להסתכל יותר ולראות יותר.
- לנדוי: זה היה טנק עם סולם כזה?
- אל"ם נוי: כן, כן. זה מאא של 12 מטר.
- לסקוב: זה היו אנשי מודיעין של האוגדה או...
- אל"ם נוי: אנשי מודיעין של האוגדה הגיעו.
- לסקוב: במשך כל התקופה שאתה שם, האם הופיע קמ"ן הפיקוד פעם?

אל"ם נרי: פעם אחת כאשר ביקר האלוף, זה היה כשבוע או פחות לפני המלחמה. אינני זוכר אם ראיתי שם את קמ"ן הפיקודי. זאת אופרת לרדת ולהסתובב - לא ראיתי אותו.

שהתחלתי, אני רוצה לדבר על קרב העסדות הראשון שאמא. עד לפתיחה

באש...

ירינ: אתה אמרת שהרגש שפקד האוגדה שהם לא רגועים, אי-שקט. כמה זה התבטא?

אל"ם נרי: זה התבטא בזה שפקד אוגדה מבקש ספך עוד פעם: תיגש למקום קריטי, הסתכל טוב, תדווח לי. זאת אופרת זה ציח"ים שלא מן הרגיל. והיתה שם פעילות. היתה פעילות מעל ומעבר. (צי"ח - ציון יחידות חיוניות).

ירינ: כתי היה האלוף, אתה אומר? יש לך יומן?

אל"ם נרי: האלוף אזלי, למי הכוונה? יש לי שנים. יש לי אלוף פיקוד ואלוף האוגדה.

ירינ: הכוונה לאלוף הפיקוד.

אל"ם נרי: אלוף הפיקוד היה אזלי ב-18 בספטמבר.

היו"ר אגרנט: ביקר אזלך אלוף הפיקוד?

ירינ: זאת הפעם האחרונה לפני המלחמה?

אל"ם נרי: לבכי זו פעם ראשונה ופעם אחרונה.

לסקוב: זה ביקור היכרות, זה ביקור עבודה, זה ביקור ניסוסין

לדין?

אל"ם נרי: זה ביקור במסגרת התעוזה כקו. הוא לא בא אלי אישית כאופן מיוחד כדי לעשות אתי הכרה, או ביקור או חידור

או פשוט דומה לזה.

- לסקוב: לא היו נכשאים לדיון שהחליטו היום לעשות 275.
- אל"ם נוי: נאמר לי שבמסגרת הביקור באוגדה, יבקר גם במרתף. נסענו למרתף. פגשנו אותו במרתף. עמדנו שם והסתכלנו על האיזורים.
- דיבר עם החיילים בשל"ט 424, אבל לאו דווקא ביקור היכרות, כי אני הייתי אצלו לפני זה
- היו"ר אגרנט: זו הפעם היחידה שהוא היה?
- אל"ם נוי: אצלי, במסגרת החדש ימים, זה היה פעם הראשונה שהוא היה אצלי.
- ידין: ואחרונה עד המלחמה.
- אל"ם נוי: ואחרונה גם לאחר המלחמה. בזמן כהונתי. לגבי הגיזרה הצפונית אני לא אומר. אלא בזמן כהונתי.
- ידין: הבנו. אם כך, קודם אמרת לשאלת רב אלוף לסקוב, שהקמ"ן הפיקודי, אם בכלל, נדמה לך שהיה פעם אחת יחד עם האלוף שבוע לפני המלחמה. ה לא שבוע לפני המלחמה, אם זה היה כ-18 כחדש.
- אל"ם נוי: אני חוזר בי. זה היה כ-18 לחדש. שבועיים לפני המלחמה.
- היו"ר אגרנט: קאט קמ"ן הפיקוד היה אצלך, אז זה בביקור הזה.
- אל"ם נוי: אני לא זוכר אם היה.
- היו"ר אגרנט: אם היה.
- ידין: בכל מקרה....
- אל"ם נוי: יחיד הוא לא היה אצלי. אם היה, יכול להיות שהיה עם האלוף.
- ידין: אם היה, היה ב-18 בספטמבר. אבל אחרי ה-18 בספטמבר, בכל מקרה ורדאי שלא היה.
- אל"ם נוי: לא.
- לנדוי: בלי ידיעתך הוא לא יכול להכנס לאיזור שלך?
- אל"ם נוי: יכולים לעשות תרגיל מסין זה. בדרך כלל כזה"ל נזהרים מלעשות זאת. יכול להיות שהוא עשה.
- ידין: כמידה שידוע לך. לך לא הייתה פגישה אתו, נאמר כך.
- אל"ם נוי: קצין בכיר פגיע, בדרך כלל נכנס גם לומר שלום ולשתוח כוס קפה. לא כנבב מאחורי הגב.

1810

אין לנו ידיעות שהיה כך.

ידין:

יכול להיות שהוא עשה זאת. לי לא ידוע על כך. אם הוא

אל"ט נוי:

עשה - יבורך, אינני יודע לאיזה מסקנות הוא הגיע.

לא שאלתי.

(המסקה)

אר

העדן אל"ם נוי

אולי העבור עכשיו ליום ה-5 באוקטובר וחספר
מה היו ההוראות שקיבלת ליום זה, ומה קרה באותו

היו"ר אגרנט:

יום ששי בשבוע?

ב-5 לחודש - וזה היה יום ששי - הייתי עסוק במירדף

נוי:

אחרי חוליה שחדרה פנימה באזור של סרור. התגלו
עקבות של כמה אנשים דרומה לסרור, לא בגיזרה שלי, אלא בגיזרה של חטיבה 14.
אבל היות וזה היה בחסר בין הגבול של הגיזרה שלי לבין הגבול של גיזרה 14,
ראיתי לנכון להיות במקום ולהשתתף במירדף, שלא היה בפיקודי. חוץ כדי
המירדף, בסביבות השעה 11.00, על-מנת לדייק: בסביבות השעה 11.20, הודיע לי
הקמ"ן שהיה במיפקדה..

הקמ"ן שלך?

ידין:

הקמ"ן שלי, הודיע להקשר אליו בטלפון מהמקום הקרוב
ביותר. הוא הודיע לי ברדיו, באלחוט להקשר למיפקדת
החטיבה. התקשרתי אליו, והוא הודיע לי על מצב כוננות ג'. זהו המצב החסור
ביותר.

נוי:

מה הוא הודיע לך?

היו"ר אגרנט:

הקמ"ן של החטיבה, ^{שישב} ~~התקשר~~ בחטיבה - ואני הייתי בחוץ -
התקשרתי אליו והוא הודיע לי על מצב כוננות ג'. מייד

נוי:

נתתי אתראם לעצור את כל היציאות של האנשים החוצה.

אחה אומר שנחה אתראם..

היו"ר אגרנט:

כי כולם יסתינו לי בחטיבה.

נוי:

מה "כולם" ?

היו"ר אגרנט:

אנשי המיפקדה, קציני מטה החטיבה. וחזרתי אל
מיפקדת החטיבה בכלוזה. התקשרתי לאוגדה לברר כמה
דברים אמורים. והודיעו לי באוגדה, שהוטל מצב כוננות ג' ביחידות האוגדה.

נוי:

הערך : אל"ם נוי

ויש להחזיר מהחופשות את החיילים הסדירים ואת הקצינים שיצאו לקראת יום הכיפורים.

ידין: הורית?

נוי: כן, הוריתי.

היו"ר אגרנט: אתה אומר שהורית להחזיר את החיילים הסדירים ואת הקצינים.

כאשר אני מדבר על קצינים וחיילים סדירים, זה במיוחד

אנשי ההוחתמים ואנשי הסנקים, שיצאו לחופשת יום הכיפורים.

ידין: בערך כמה יצאו לחופשה, איזה אחוז?

נוי: יצאו בסדר גודל של 5%.

ידין: בסך-הכל?

נוי: מהמעוזים - יצאו 3 אנשים מכל מעוז.

ידין: זה יותר, כמה היו בכל מעוז - 12 - 16 איש?

נוי: ברוב המעוזים היו 18 איש. במעוזים יותר גדולים -

בסדר-גודל של 26 אנשים. זה מפורט במסמך שנתתי במדוייק,

כמה אנשים היו בכל מעוז, ואיך הם מחולקים.

ידין: ממה אתה קורא - מיומן החטיבה?

נוי: מיומן החטיבה.

כאשר נאמר לי במפורש שאנשי המילואים לא יוחזרו

אלא ימשיכו את החופשות כרגיל. אך ורק לגבי אנשי המילואים.

לסקוב: קציני מילואים?

נוי: כל הקצינים, כולל קציני מילואים.

למעשה נושא של תחילת לחימה.

הער: אל"ם נוי

ידין:

מג"ד 68 אומר: "כיום ו' בכוכר היחה השיגרה - רביל.
אבל מאחר שכיום ו' בכוכר הודיעו לי כי יש כוננות

ובוטלו החופשות." *

נוי:

על כך אני מדבר.

ידין:

אבל הוא גדוד מילואים.

נוי:

לעצור את החופשות, אמרתי כאן כרגע, אתה מדבר על ה-5 לחודש.

נכון? זה ברגע שקיבלתי כוננות ג'. לעצור את החופשות.

אבל אלה שיצאו לחופשה - לא להחזיר אותם, אם היה מישהו שיצא - שיהיה בריא, ישאר

ככיה.

אלא שימשיכו את החופשות, אתה מתכוון.

ידין:

אלה שהם בחופשה שישארו בחופשה, אלה שעדיין לא יצאו -

נוי:

נשארים.

ידין:

עכשיו זה ברור.

נוי:

וזה מדובר על ה-5, כבוד השופט שאל אותי לגבי ה-5 לחודש.

זה בשעות הבוקר.

אלה שיצאו לחופשה, לא להחזיר אותם, הם ישארו בכיתם.

היו"ר אברנט:

מאנשי המילואים.

נוי:

וזה בהתאם לפקודה שקיבלת מהאוגדה?

היו"ר אברנט:

ב-5 לחודש, יום ששי, על כוננות ג'. הוריתי גם

נוי:

להגביר את השמירה במעוזים, להוסיף עמדות לשמירה, כולל

נושא של נ.ס., תצפיות נ.ס., לשחי עמדות נ.ס. ולא עמדה אחת.

ב-6 לחודש.

היום עוד ארוך, זה בשעות הצהריים, אחר-כך לא קרה כלום?

בכנצאל:

5 לחודש, זה מה שנאר, אלה הן ההזראות, שום דבר לא קרה.

נוי:

- נוי (המשך):
 כחמישי בערב התקשרו מסיפקת האוגדה ונאמר לי שעלי...
 נכנצאל:
 באיזו שעה?
 נוי:
 זה היה בסביבות השעה 7 בערב, 19.00.
 היו"ר אגרנט:
 מה היה אז?
 נוי:
 נאמר לי שעלי להיות בשעה 8.30 בבוקר במסיפקת האוגדה
 לקבוצת-פקודות.
 בשעה 8.30 בבוקר...
 ומה היה שם? אתה מדבר על שעה 8.30 בבוקר.
 נוי:
 בשעה 7 בערב התקשרו והודיעו לי שבשעה 8.30 בבוקר,
 ב-6 לחודש, להיות בקבוצת-פקודות.
 היו"ר אגרנט:
 אתה באת לשם?
 נוי:
 הייתי ב-6 לחודש, זה היה שבת, בשעה 8.30, הייתי בלשכת
 המפקד. ישבנו 3 מח"טים; מח"ט 14, שהוא הקולגה שלי הדרומי,
 האחראי לביזרה המרכזית והדרומית; מח"ט 401 של חטיבת השריון שבעתודה, ואנכי.
 ישבנו עם קציני המטה של מסיפקת האוגדה, ונאמר לנו...
 ידיו:
 ומפקד האוגדה לא היה שם?
 נוי:
 אני אומר: עם המפקד, קציני המטה של מסיפקת האוגדה
 עסמפקד ואוגדה וסגנו. נאמר לנו שלפי ידיעות יש
 כוונה של הצבא המצרי לפעול, לפתוח באש בשעה 18.00 עוד באותו יום. כאשר
 איזה אופי זה ישא - לא נאמר, אם זה פתיחה באש תותחים, על אותו נוסח
 של מלחמת ההתשה; האם זה יהיה נושא של מלחמה גלובלית, הווה אומר: חוץ כדי
 צליחת החעלה, וכין הדברים נאמר גם, שזה גם עלול להיות גמר חרגיל.

הער: אל"ם נוי

(המשך:)

- ידין: בהמשך לחרגיל..
- נוי: בהמשך לחרגיל שנערך, עם הזזת הכוחות, עם ההתחפרויות, עם כלי הנשק, עלול להיות בשעה 18.00 שיהיה ש. פיקטיבי.
- לסקוב: שתהיה התקפה שלאחר גמר חרגיל?
- נוי: גמר חרגיל, ייערכו הכוחות, 18.00 - ש. וכזה נגמר החרגיל.
- לסקוב: ותחילת ההתקפה, או הולכים הכיתה?
- נוי: גמר חרגיל, לא הולכים הכיתה או דברים דומים לאלה.
- היו"ר אגרנט: זה עלול להיות גמר חרגיל.
- לסקוב: זה ספקד האוגדה אסר?
- נוי: אני אומר שאנו יזאנו מההנחה החסורה ביותר, הגרועה ביותר, שזו תחילת מלחמה.
- נבנצאל: אני רוצה להכין דבר אחד: הפגישה הזו היחה ב-8.30 בבוקר, את הפגישה הזו הזמינו בשעה 19.00 ערב לפני זה. זה היה בליל יום הכיפורים. בשח ב-19.00 לא חשבו למסורף בערך 13 שעות אחרי זה, שבשח חהיה התקפה. אחת יודע לשם מה הזמינו?
- נוי: הזמינו לאור ידיעה. ב-19.00 לא ידענו על נושא של ש. לקראת יום המחרת. כאשר הגעתי בשעה 8.30 בבוקר נאמר לי שלקראת 18.00.. אם ידעו לפני זה או אחרי זה - לי זה לא הובא לידיעה.
- נבנצאל: לא מתקבל על הדעת שאם יש להם ידיעה ב-19.00: סחר תחילת מלחמה, תחילת אש, שיגידו: נדבר על כך סחר בבוקר.
- ידין: זה לא פוכרח להיות כך. ספקד האוגדה באותו יום רצה לעשות קבוצה-פקודות לאותו מצב שהיה ידוע לו קודם.
- נבנצאל: רציחי לשמוע אם נאמר משהו.

הער : אל"ם נרי

נרי : לי לא נאמר ב-5 לחודש, שב-18.00, שב-6 לחודש תהיה פתיחת לחיסה.

לא נאמר לי זאת ב-19.00. נודע לי רק למחרת בשעה 8.30 כאשר

הייתי שם.

נכנצאל : יכול להיות שאתה אומר: אמש בשעה 19.00 חשבו לדבר על כך,

ובינתיים קיבלו ידיעה זו.

נרי : יכול להיות שזה צירוף מקרים שאנו הגענו לשם. ושם נאמר ב-18.00

שהוא בבוקר קיבל את הידיעה .

ידין : עד מתי נמסכה הישיבה הזו?נרי : אני זימנתי את קציני המטה לקבוצה פקודות לשעה 11.00 אזלי בחטיבה.

אבל היא נמסכה מסביבות 8.30 עד סביבות 10.30. כאשר החוכן של

קבוצה הפקודות - בשעה 18.00, אפשרות ל-ש. ועד אז לבצע את הדברים הבאים.

את הדברים האלה גם העברתי טלפונית לחטיבה, כאשר היה לנו פער מסוים.

ידין : באיזו שעה העברת את זה טלפונית?נרי : בשעה 10.30.ידין : מפקד הגדוד אומר שהוא עד שעה 12.00 לא קיבל שום ידיעה, שום דבר,

שום פקודה. ! הדיווח שקיבלתי מן המוצבים: המצב דומה לימים

שלפני פרוץ המלחמה. פתאום בשעה 12.00 נקראתי אל מפקד החטיבה, ידעתי כי ב-8.30

הוא נקרא לקבוצה פקודות במיפקדת האוגדה ברפידים. הוא אמר לי ולכל המפקדים בניזרה.

נרי : אני מייד אגיע לזה.ידין : זה 12.00 .נרי : אני אומר: זימנתי את המפקדים לשעה 11.00.לנדוי : קודם-כל לקבוצה הפקודות: ניתנו מפקודות יוחר מפורטות, מה צריך

לעשות עד שעה 12.00?

נרי : מיד אקרא על איזה נקודות עיקריות עמדנו שם.ידין : הוא אמר שהיה פער, והוא אז שלט.

אחרי-כן - רבא.

ב-17,00 הפעלת "שובח יוניס". את "שובח יוניס" אני כאן הסכרתי, שזה

פריסת כוחות.

לנדאו: ב-17,00 או עד 17,00?

אל"ם נו"פ: לא אני אומר מ-16-17 הפעלת שובח יוניס, שעה לפני

הזמן הכוחות במקום, הפעלת שובח יוניס. באותו הזמן

יש לבצע את הדברים הבאים: תצפיות ארוכות הסוואה להחזיר אותם אל המעוזים.

כל מעוז ומעוז יוציא חפצים. מינוי מעוזים מדוללים. אני רוצה להסביר מה

זה מעוז מדולל.

אם אני לוקח את מילנך כדוגמא. מילנך זה אזור של קנטרה.

בקנטרה יש לנו 4 מעוזים. אנחנו רואים 1,2,3,4. היה מעוז אחד שהוא היה את

הגרעין, מעוז מרכזי, ממנו היו יוצאים כל בקר עם שחר 4 אנשים לכל מעוז כזה

מדולל שסתמו לו את הפתחים אל הבונקרים. 4 האנשים תפקידם היה - להראות

חיים כמעוז. כי לא היה בהם אף אדם במשך הלילה בגלל נושא של דיילול

הכוחות. הם היו שוהים במקום עד חצי שעה לאחר חושך, וחוזרים חזרה למעוז קבע.

מילנך היה לנו מילנך ב', שהוא היה בסיס. א' ג' ד' היו נתפסים עם שחר,

חצי שעה לפני השחר וחוזרים מיד למעוז עם חושך. זה היה באיזור של מילנך.

והכונה בשעה 16,00 יחזרו האנשים האלה חזרו למעוז. ז"א מ-16,00 יתחילו לעשות

הכל, לגמור אותו עד 17,00. שעה לפני שעת שין.

מחסומים בציר מאדים אלקת ועינוף, נשארים גם כיום וגם

בלילה. קידום הקפטים של גדודי החי"ר והחש"ם, למרתף וליוזם.

טרקלין הנוכחי נשאר כמתקונת הנוכחית, במתקונת של כמות אנשים מוגבלת ביותר.

מחלקות הסנקים מכל פלוגה לחניון קדם. כל היתר בכוננות חזרה מייד.

הוא אומר, כל יתר מחלקות הסנקים בכוננות חזרה מיידה, הוא אומר - אנשים

עם כגדים ונעלים עם הכל, על הסנקים נמצאים, לפקודה, מתחילים לנוע.

לנדאו: היה פה הבדל בין הגיזרה הדרומית יותר והצפונית יותר ביחס

לסנקים?

ישיבה ל"ג (אחה"צ)

אל"ם נו"י:

כן אז אני אומר - הדרוסי - מחלקה אחת קדימה, היתר נשארים מאחור בכוננות חנוכה מיידית. מחלקה שצריכה לתת

את הסנקים הבודדים למעוזים נשארים בצ'רצ'יל והם לפקודה, צאצאצאצאצאצא רצים ספימה.

היו"ר אגרנט: צ'רצ'יל וקטיה?אל"ם נו"י: כל המעוזים בכוננות ספימה. כל מחנה עורפימאיש 2 עסדות נ.מ.

ומחנות עורפיים מי אלה? יש לי מאזור של בלוזה תזורה כמה

מחנות קבע, שזה פלוגה מגדוד החימוש. יש לי את המח"ק של רומני זה המתקן הקדמי

האגס למינהו. ז"א, החמושת מזון, ציודים. יש לי את הקישור לאו"ם, את המעוג ואת

מחנות הקבע של השריון. שריון וארטילריה. כל אחד מהם איש עסדות נ.מ.

וכמו כן אנחנו מקבלים פלוגת חרמש נוספת להגבור הביזרה. שהיא מיועדת להצטרף

לגדוד 9.

בפקודה האורגניזלית של "שובח יוני"ם" כזה מורחב הצטרכתי,

גם בפקודה זה סופיע מ - לקבל עוד גדוד סנקים כעתודה. ועוד סוללה של 175 מ"מ.

נאמר לי - שאני לא אקבל אותם. הגדוד היה צריך להיות גדוד 195 מחטיבה 401,

ונאמר לי - שאני לא אקבל לא את זה ולא את 175, צא אלא הם ישפרו במסגרת

של החטיבה 401, חטיבת העתודות. כל זה הועבר, אני אומר, אל החטיבה והורייתי

את זה להעביר הלאה, ליחידות כלפי מטה, כאשר שינוייתי במקום 11 את קבוצת הפקודות קבוצת

לשעה 12 באהריים את הפקודות עם צאצא המגד"ים.

י. יודין: רגע, אנין השעות לא ברור לי. כל זה הועבר לחטיבה קודם כל,

באיזה שעה?

אל"ם נו"י: בסלפון ב-10.30.היו"ר אגרנט: והוריית שמה?אל"ם נו"י: בשעה 12 כאשר אני אגיע, לפגוש ישר את המגד"ים לקבוצת

פקודות. במפקדה החטיבה.

היו"ר אגרנט: למי אתה עכרת את זה? לקציני החטיבה?אל"ם נו"י: את זה העברתי לקצין האג"ם בחטיבה. כאשר הוא יעשה כך במגביל

עד אשר אני אגיע בסביבות השעה 12 להוריד את זה אל היחידות,

ישיבה ל"ג (אחה"צ)

אל"ם נוי:

שהיחידות ידעו במה מדובר. כשעה 12 להפגש עם המגד"ים לקבוצת פקודות

בקשר לנושא של "שובת יונים". מחוץ ידיעה שבשעה 18.00, שעה שין.

כלומר, אם מה שאומר מפקד גדוד 68, ואני מניח שזה נכון, י. ירין:

אין לי סיבה למקמק - שהוא שמע לראשונה על "שובת יונים".

וכן בשעה 12. פירוש הדבר, כאשר אתה צלצלת ב-10.30 לקצין האג"ם שלך, הוא לא

העביר את ההוראות?

הוא העביר את ההוראות. אל"ם נוי:

אז למי הוא העביר? י. ירין:

הוא העביר את ההוראות לקציני הגרודים. אל"ם נוי:

אז איך זה שהמג"ד לא שמע על זה? י. ירין:

זה בעיני מופלא. עובדה, כאשר אני הגעתי לשם ושאלתי, אל"ם נוי:

כולם היה ברור להם ונהיר להם במה מדובר.

הוא אוסר - אני חוזר - ב-12 פתאום נקראתי אל המפקד החטיבת, י. ירין:

והוא אמר לי ולכל המפקדים זה וזה... שום הוראה מיוחדת

לא הגיעה אלינו בשעות הבוקר.

הוא העביר את זה, קצין אג"ם של החטיבה? עד שאתה באה לשם? היו"ר אגרנט:

כן. כשעה 10 הועברה לו ידיעה - שבשעה 11 כל קציני אל"ם נוי:

המטה, כולל המגד"ים בחטיבה. הועבר, כתוב לי במפורש - למג"ד וסמג"ו

וסמג"ד חי"ר, למג"ד התש"ם, החת"ם, לסדנא, לכל המקומות.

ב-10 או 10.30? י. ירין:

ב-10 - שבשעה 11 יהיו קציני המטה בלשכה. זאת אני אמרתי אל"ם נוי:

אחר כך - לאור קבוצת הפקודות, עשייתי את זה בשעה 12, לא

יכולתי להגיע. במקביל לזה בשעה 10.30 העברתי.

ז"א, שהעדות של המג"ד מוזרה לפי דעתך? י. ירין:

"שום פקודה מפורטת לא הגיעה, פתאום בשעה 12, נקראתי... נכנצל:

ישיבה ל"ג (אחה"צ)

- י. ירין: כן זאת הקראתי. לזה הוא אומר @ שזה נראה לו מוזר.
- אל"ם נוי: אילו היה יושב במקום אחר הייתי יכול להבין, אבל הוא ישב ליד ספקדת החטיבה בסחנה בלוצה, כך שזה נראה לי חסרה ביותר
- ההקרה הזו כאן - ששום דבר לא הועבר אליי.
- י. ירין: עד 12.
- אל"ם נוי: עד 12.
- י. ירין: חסלה לי רגע - אתה קורא ביומן החטיבה, שם כתוב מה עזה קצין האג"ס?
- אל"ם נוי: אני רואה, שאח ההודעה העביר בכל המחנות העורפיים, שתי עמדות ג.מ. העביר את זה לכולם. הנושא של המחסומים, העבירו לכולם.
- נבנצל: הסג"ר גם אמר - שבקבוצה הפקודות ספרו לפס על סוריה, שאתה מסרה...
- י. ירין: סליחה רגע, אפשר לקבל חשוכה אם רשום ביומן?
- אל"ם נוי: כן, אני בודק. לא, כאן לא מפורט.
- היו"ר אגרנט: הוא אמר - שזה היה בסביבות השעה 12.
- י. ירין: טוב. מה מדובר על 10.30.
- אל"ם נוי: אני אומר - הפקודה הזו הועברה לכולם. כאשר אני באתי וישבתי אתם, הם אמרו לי כבר, שהם העבירו ושמעו את זה.
- היו"ר אגרנט: הוא גם הודה - שמפקד החטיבה נקרא לקבל קבוצה הוראות במפקדת האוגדה.
- י. ירין: כן, זה בסדר. זה כבר ב-12.
- אל"ם נוי: בשעה 12, אני ערכתי את קבוצה הפקודות. חזרנו א עוד פעם לנושא של "שוכח יוניס". ומדוע אני אומר שתזרתי עוד פעם לנושא של "שוכח יוניס", אנחנו חרגלנו את הכל כשלידה. בקשה מהאוגדה, היות ואני חדש ב-18 לחודש...
- היו"ר אגרנט: מיד לפני שאתה ממשיך - האם אתה היית כתופש כיום ה' וחזרת כיום נ' זה נכון או לא?
- אל"ם נוי: כיום ה' בערב וחזרתי כיום נ' בערב יום כיפור. אני רוצה לנושא
- כאן להדגיש נקודה מסויימת - החזרה של "שוכח יוניס", ראיית

ישיבה ל"ג (אחה"צ)

אל"ם נוי:

לנכון לבצע אותה, כי אנחנו דרשנו לבצע חרגיל יום קרב ב-17 ו-18 לספטמבר
 כחרגיל ראשון שלי, להכיר את כל ההשתלשלות של ת, יספת המערך, ע"י כל הכוחות.
 זה בתחילה אושר לי, לאחר מכן לא אושר ונדחה ל-3,4 באוקטובר.

היו"ר אגרנט: זה היה צריך להיות ב-17?

אל"ם נוי: לא, לא לא. אני מדגיש מדוע ראיתי לנכון לבצע את נושא

של פקודת "שובח יוניס" עוד פעם בחזרה, אני נחתי פקודה בעל פה
 כשבועיים, שלושה שבועות לפני יום הכיפורים. בקשתי לקראת ה-17, 18 לספטמבר, לבצע
 יום קרב. ז"א, את כל "שובח יוניס", עם בקרים, לתת בעיות עם כל הכוחות בשטח.
 בתחילה זה אושר, לאחר זאת זה לא אושר לי, היתה דחיה של האוגדה לבצע את זה
 בתאריך יותר מאוחר. בקשנו לעשות את זה מה יותר מהר, ואז נאמר לי - שהדבר יבוצע
 רק לאחר שגדוד 9 יוחלף ויכנס גדוד אחר במקומו ב-9 לאוקטובר, רק אז נבצע את יום
 הקרב הזה במלואו. חזרנו ב-12 נחתי את כל ההוראות המתאימות לנושא של "שובח יוניס", היתו
 היתה חזרה כללית על פקודת "שובח יוניס", כל אחד ואחד, מה הוא עושה. וזה הוצאתי
 מיד את זה לכוחות במעוזים ושיודעו שהכל תקיף ונהיר לאנשים.

עוד אני יושב עם קציני המטה, החקבלה הוראה מפפקדת האוגדה, זה היה בשעה 1.12
 להפעיל את "שובח יוניס". כאן אני רוצה להעיר - "שובח יוניס" להזכיר היה צריך
 להיות מופעל החל משעה 16.00, כאן ההפעלה משעה 1.12. מיד הוריתי (הוא אומר כשלוש
 שעות לפני הזמן המתוכנן) הפעלתי את כולם, גא את כל "שובח יוניס", הוה אומר -
 אח פריסת החפ"ט של גדוד חש"ט והגדוד הארטיילריה וגדוד החפ"ר, דילוג סוללות
 הארטיילריה למקום המיועד, הפעלת נושא של הסנקים - לרוץ מיד אל הסנפירים ולרוץ
 אל מקומות החכירה. כאן התקשר אלי מפקד האוגדה ב-13.22, 10 דקות לאחר זאת זהודיע לי
 - ש"שובח יוניס" לגבי סנקים מופעל לפי לוח הזמנים הקודם. הוה אומר - שהכל
 חפ"ר ארטיילריה, הכל פועל מ-13.12 הסנקים נשארים ופועלים לפי השעה 16.00, לא להזיז
 אותם. עוד התוכחתי אתו

היו"ר אגרנט: כלומר, "שובח יוניס", זה רק לגבי חפ"ר וארטיילריה?

אל"ם נוי: "שובח יוניס", הוא לגבי כל הכוחות מבלי שיוצא מהכלל. לציון

"שובח יוניס", הכל מתחיל להתגלגל לפי הפקודות. פרט לסנקים

1822

ר.ב.א.

- 70- 66 -

ועדת החקירה - 24.12.73

ישיבה ל"ג (אחה"צ)

אל"ם נוי:

שנה ב-16,00. צלצל אלי והודיע לי - שלשלי, אתה מפעיל את הכל - להוציא את
גדוד הטנקים. גדוד הטנקים יעבוד לפי 16,00. ולזה הייתה משמעות אחרת לגמרי
מבחינת הטנקים.

המשך דבריו רשמה י.ע.

1823

ועדה חקירה, 24.12.73
ישובה ל"ג, אחר-הזהרים.

אל"ם נר"י:
לזו היתה משמעות אחרת מבחינת הסנקים.
התרוכחתי אתו ונסיתי לשכנע שלהוציא את הכל.
נאמר לי על ידו שהוא איננו רוצה לגרוף את המצב ללחיסה לפני הסוד.
לא להראות פעילות מעל ומעבר. אלא יהיה מספיק זמן לשעה היעודה, ב-16.00
כשיסעו או יגיעו למפירים ויהיו סוכנים, הודעת למג"ד הסנקים, ליום-טוב
שהוא נשאר במקומו. הודעת למג"ד 9 סא"ל יום-טוב שהוא נשאר במקומו
הוא נשאר ומופעל לפי לוח הזמנים כפי שהוריתי לו בקבוצת הפקודות.

שאלה: חש"ן, זה סנקים אני מבין ?
נר"י: כן. אני אומר עדין ב-1.12 דקות,
יר"ן: אתה היית ב-1.22 כבר,
נר"י: כן, נעזוב רגע את 1.22 דקות. ב-1.12
כשהוריעו לי לבני הפעלה שובך יונ"ס, שהנר"י לא יאמר לי 1400 פתיחה באש
אלא הפעיל מיד את שובך יונ"ס ואני עדין בתוך הנחה שבשעה 18.00 ש.
יר"ן: ברוח.
נר"י: ל-14.00 זימנתי את קציני המטה לקבוצת פקודות
בקשר ל"צפניה" ומה זה "צפניה" ?
צפניה זה אקט מסויים שכוחות נכנסים במידה שהמצרים פותחים באש.
לא לחזור למלחמת ההתשה,

יר"ן: במידה והמצרים חודרים ?
נר"י: במידה והמצרים פותחים באש לא לחזור על מלחמת ההתשה
אלא נכנסים לצד השני ופעולה התקפית בצד המערבי של התעלה.
בקבוצת הפקודות באוגדה כשישבתי עם אלכרס, הוא הפנה את חשומה לבי,
היזח והני אחראי על כל הנושא של מעבר על המים של כוחות אשר מיועדים
לצלוח, שאהיה סוכן לנושא הזה.

ועדת החקירה, 24.12.73

ישיבה ל"ג, אחר הצהריים

וכאן ראיתי לנכון.

נד"י:

אני אסביר. אחת התפיסות של צה"ל הייתה, לא לחזור

ללוחמה על אותו נוסח של מלחמת ההתשה, אלא והיה והמצרים פותחים כאש הכוונה על ידי כוחות אשר מיועדים לעבור לצד השני, לצד מערב, באזור של ג'אסר ולנוע וללחום בצד המערבי.

לא אכנס כרגע לפרטים כי אין לזה ערך כרגע. החסיכה הייתה אחראית לסימון הדרך, לגרירת גשר יפתח למים, לדחיפת הגשר, לכניית ראש הגשר, יצאתי מתוך הנחה, שאם יפתח ב-18,000 יזיזו כוחות ליום המחרת, הווה אומר שלקראת ה-7 לחודש עלולה להתבצע צליחה לעבר צד שני. ראיתי לנכון לשעה 2 לזמן את קציני המטה, לשבת ולחזור עוד פעם לכדוק ולראות את מחסני החירום שלנו לקראת נושא של צפניה.

עוד אני יושב איתם ודנים בנושא, החחילו להגיע

דיווחים על פתיחה באש, בשעה 2,00. כאן הוריחי מיד את סג"ד 9

סלח לי, אני מניח שבדיוק השעות האלה רשומות

יד"ן:

כן.

נד"י:

הסג"ד אמר שבשעה 1,40 בעוד הוא גוסר, גם כן,

יד"ן:

עם המוצבים, הוא שמע רעם מטוסים וסירנה, והוא עדין

בבלוזה.

ב-1400 מטוסים ירדו על מרתף, זה הדרות הראשוני

נד"י:

שהגיע.

בבלוזה לא היו מטוסים ב-1,40 ?

יד"ן:

ל א. על בלוזה לא ירדו מטוסים, בכלל לא.

נד"י:

ועדת החקירה, 24.12.73

ישיבה ל"ג, אחר השחרים

- ידין: טוב, בלוזה, אולי על המפקדה שלו ?
- נר: לא, המפקדה שלו נמצאת אצלי בסחנה, אם זה היה נופל במפקדה שלו זה בדיוק 150 מטר,
- ידין: (מצטט מערות המג"ד) "הפצצה כבדה על אזור בלוזה וכל הכוח שלנו..."
- נר: על אזור בלוזה.
- ידין: "... צפיתי לשמים, ראיתי רביעיות סיגים וסוחרים אמרתי, אמרתי לעצמי, איפוא חיל האויר..."
- נכבצאל: הוא היה במטה שלו ? הוא דיבר עם הסוחרים ?
- נר: ב-1.40,
- נכבצאל: וב-13.40 ?
- "... בעוד אני גומר ב-13.40 לדבר עם הסוחרים אני שומע 10 מטוסים בגובה די נמוך, סירנה, והתחילה הפצצה כבדה מאד, כולם נכנסו לבונקר, הספקתי לראות סיגים וסוחרים, השבתי איפוא חיל-האויר שלנו ?"
- נר: לא על בלוזה, באזור בלושה. באזור בלושה, אני מיד אגיע אבל זה לא היה ב-1.40.
- זה היה באזור של קטיה. אבל צריך לדייק. בין בלוזה וקטיה זה כמה וכמה גילומטרים טובים.
- ידין: אני התכוונתי ב-1.40 ואתה אומר בשעה 2.
- נר: אני אומר שבשעה 2.

1826

ועדת החקירה, 24.12.73

ישיבה ל"ג, אחר הצהריים.

- נכנצאל: מכל מקום אני מבין מדבריך, שההוראות החדשות מהאוגדה, שלהכנס מיד לשוכן יוניס, לא באה מסום השתנתה הצפיה שב-18,000 תהיה אש. מפני שההסבר שנחן לך מפקד האוגדה לא רוצה לגרום לזה שיגרום למשהו שיקדים את זה, עוד יתבסס על זה שהאש תהיה ב-1800.
- נר: אחרת היה אוסר לי ב-1400 זה היה אחרת.
- נכנצאל: זה נצטרך לדעת מפי הסג"ד, על מה התבסס הוראותיו.
- לנדאן: אני רואה שהסג"ד אוסר עוד בקבוצת הפקודות בשעה 12,30 זה היה, הוא אוסר, הוא עורר את השאלה, למה לא להכניס את הסנקים למפירים מיד, ואז אחת כנראה ענית, שאנחנו לא רוצים שהמפירים יראו בזה עילה להתחיל מחדש או משהו מעין זה. זאת אומרת עוד לפני ה-13.12. אז, האם היה דבר כזה שהסג"ד עורר,
- נר: תשאל אותי, אינני זוכר זאת.
- לנדאן: הוא אוסר, התשובה היתה בערך ברוח הדברים שאחת קבלת מפקד האוגדה אחר כך. לפי ספורך.
- לסקוב: היו לך כמה מצבים שבהם, לפי העדות שלך, אני מחרסם לך היתה הרגשה שאחת רואה עין בעין עם מפקד האוגדה את המצב. אחת, כשהו סייר איחך באובדות וכדקחם כל דבר, השני, כשהוכרז מצב ג, השלישי, כשהיה הדיון במפקדת האוגדה, בשלישי לחודש ב-8 כבקר, האם באחת מההזדמנויות האלה, לא להשפיע עליו או להביא את הסכמתו שאחת תוכל, לפחות את הסנקים, מבחינת שוכן יוניס להקדים לכצע? אני מדבר על שכת. אני מדבר על כשהכריזו על מצב ג. אני מדבר, כשאתה הסובבת איתו וראית את ההכנות מהצד השני.

1827

ועדת חקירה, 24.12.73

ישיבה ל"ג, אחר הצהריים

לא ניסיחתי לשכנע אותו, אלא

נר"י:

הצעת לך ?

לסקוב:

לא, לא הצעתי לו גם כן, הצעתי שבמסגרת

נר"י:

שובך יוניס כולם יכנסו יחד, לא ששקקים יכנסו

לפני חי"ר, או חי"ר לפני סנקים, אלא שבמסגרת שובך יוניס שיכנסו פנימה.

היה גם על דעתנו שאם בשעה 6, ה-ש מספיק שבשעה 4 יתחילו הכוחות להתגלגל

לכל המקומות, אבל לעומת זאת ברבע שהודיעו לי על שובך יוניס ראיחתי לנכון

לבלבל את כולם פנימה ולא להפתין. כאן היה לא, את הכל חפציל חוץ מהסנקים.

נראה שהסנקים מעוררים יותר חשופת לב מהצד השני.

לנדאו:

חשופת לב, ולא לגרודר להתדרדרות לפני העסק.

נר"י:

לא למשוך חשופת לב מעל.

ב-1200 אמרת לו כשנפגשתי איתו, הוא אומר,

אברנט:

שאתה אמרת לו שזה תרגיל בקנה מידה גדול,

שעלול להסתיים במלחמה.

אני אומר, אני העלתי בפניהם את אותם הנקודות

נר"י:

בלי כחל ושרק. יותר מזה, אני פגשתי כמקרה

את "צ'יטת", עכשיו מפקד פאיר, אל"ם מחיל-האוויר, הוא אמר לי שלקראת

שעה 10 בבקר, זה היה ביום שבת, בסביבות שעה 9, שלקראת שעה 10

חיל האוויר בכוננות לשבור לסורים את העצמות.

שאלתי אותו על מה ולמה,

אתה אומר, יצאנו מתוך הנחה הגרועה ביותר שזו

לסקוב:

תחילת מלחמה. ואחר כך ב-06.12, אתה בכל זאת

נוחן למפקד הגדוד של המוצבים האלה, אולי זה תרגיל. הלא זה קצת מחליש

את המצב.

ועדת החקירה, 24.12.73

ישיבה ל"ג, אחר הצהריים

נדן:

ב-12 אסרתי להם, רבותי, אנחנו עומדים לפני
 מלחמה, אבל דעו לכם, שיש כאן שתי אפשרויות,
 אפשרות אחת שבגלל התרגיל שראיתם בהמשך לזמן, בסך הכל הוא ישב שבוע ומשהו
 וראה את הכל וידע שמתכזע תרגיל גדול, עלול מאוד להיות שזה כבר תרגיל שלהם.
 לעומת זאת עלול מאוד להיות שזה יפתח באש. לאור זאת צריך לנקוט ב: א, ב, ג.

ידין:

ראיתם את צ'יטה?

נדן:

כרפידים בכקר. שוחחנו, גם צ'יטה היה שם, והוא
 אמר לי שבשעה 10 יהיה שם לשבור לסורים את העצמות.
 שאלתי אותו על מה ולמה, יצאתי מתוך הנחה שזה במסגרת ה-13 מסוּסִים
 שהופלו וכן הלאה. להוסיף, לא ידעתי שבאותו זמן חיל האויר גוייס
 וככלל זה מתגלגל כל הנושא של גיוס המלואים בצפון.
 זאת אומרת, מילואים, כהכרזה על גיוס.

ידין:

הידיעה שהעברת מצ'יטה אני מכין שהעברת

גם לפג"ד. זו ידיעה בלתי רשמית כמובן.

נדן:

ישבנו משוחחים, סגני אלופים, שוחחו על כל מיני
 דברים, אז העלתם להם את כל מה שעלול לקרות.

ידין:

אמר לך מפקד האוגדה מה שאחה קורא, נייט מוחלט
 הוא הסביר במקרה אם זה חוראה מגבוה או החלטה שלו.

נדן:

לא, לא נאמר לי.

ידין:

לא נכנסתם לכעיה?

נדן:

לא נאמר לי. נייסיתי לשכנע אותו שאין לזה שום משמעות
 אם כל הכוחות נכנסים לנושא של הערכות הסוללות
 מדלגות, מן הדין להכניס את הסנקים שירוצו.
 אמר לי לא. תהיה התדרדרות לפני הזמן, תשאר
 את זה לשעה 16.00, יספיקו להגיע.

אגב, ראיתם את תעלה סואץ כמסשול נגד סנקיט?

לסקוב:

כן.

אל"ם נוי:

אם זה לא מכוסה באש, איזה מכשול זה?

לסקוב:

לא הבנתי.

אל"ם נוי:

מכשול שאיננו מכוסה באש איננו מכשול.

לסקוב:

המכשול הראשוני כתעלה, עובדה כשטח, הוא מכשול.

אל"ם נוי:

אבל יצאנו מתוך הנחה שהנושא של מעבר התעלה

אפשרי.

המחנה של אייזנהאור עבר את כל האוקינוס

לסקוב:

וירד לצפון אפריקה.

עוד שאלה אחת - בענין פינני המעוזים -

אני מבין שהיה איזה דיון אצלכם בנוכחות קלמן סגן וסג"ר הירש ב-7 או ב-8

לחודש נדמה לא, אם לפנות את המעוזים. זכור לך דבר כזה?

על פינני המעוזים? לא היה דיון על זה.

אל"ם נוי:

ב-7 לחודש ב-0900 אמר מג"ד 68 שהוא פנה אליך

לסקוב:

ואל קלמן סגן לפנות את המעוזים ואתם התנגדתם

שכאילן נאמר שהוא עושה פאניקה. לא זכור לך הענין?

לא.

אל"ם נוי:

לא זכור.

לסקוב:

בשעה 2.00 אתה אומר קיבלת דיווחים שמתחילה
אש?

ידין:

כן. ואז קפצתי את הסנקים שירוצו מיד
למקומות שלהם.

אל"ם נוי:

קיבלת דיווח בשעה 14:00 על אש והפעלת
את הסנקים, בלי לקבל אישור?

ידין:

כן, ישירות.

אל"ם נוי:

נשאלת השאלה אם אחס רוצים להכנס לכל התהליך,

הסנקים לא הגיעו לכל המקומות?

נבנצאל:

הסנקים לא הגיעו לכל המקומות.

אל"ם נוי:

אם אנו נכנסים לנושא של פרק הקרב, זה משך

זמן ארוך מאוד. כאן אחד שזור בתוך השני ואי אפשר להתעלם מצד אחד.

אולי נדחה את כל השלב עד לכלימה לעדות אחרת.

ידין:

אלא אם יש שאלות להבהרה.

אל"ם נוי:

את היומן הזה של החטיבה, יש לי שאלה

ידין:

אחת אדוני השופט; את אותו הענין של ההוראה

שקיבלת ב-1102 לא להפעיל את הסנקים זה רשום ביומן המבצעים? כי אם כן,

הייתי מבקש לקבל את היומן המבצעים הזה כסוג. אם אתה אומר לי שכן,

זה בסדר.

אולי אפשר את הדף הזה לצלם.

אל"ם נוי:

חצלים את זה ותיתן בפעם הבאה.

אברנט:

אל"ם נוי:

(מראה ביומן) הנה רשום ב-1.12 הופעל שובך יוניס ולמי זה נאמר, ב-1.22 יש שובך יוניס לבבי סנקים, מופעל לפי לוח הזמנים הקודם.

אגרינס:

אח העסוד הזה כדאי היה לקבל.

אגרינס:

חן לנו חצולם של העסוד הזה.

יריין:

אם אפשר לקבל אח כל העסודים של יום ששי ושבת, טוב, לא איכפת לי, אכא מספיק, זה מספיק.

אל"ם נוי:

אני רוצה לומר דבר מה בנושא של הקו הראשון - התחלתי לדבר על זה ולא נכנסתי לפירוט.

יריין:

אנו מסיימים.

אגרינס:

אח זה תיחז בפעם הבאה. אני רק רושם שאתה נותן חצולם של ה-6 לחודש, יום שבת, יומן

הפעלת שובך יוניס.

יריין:

מי כותב, מי כותב את היומן?

אל"ם נוי:

כמבצעים, כחמ"ל. כל ידיעה שמגיעה מהאוגדה נרשמת.

יריין:

זה היומן המקורי אצלך?

אל"ם נוי:

כן.

אגרינס:

אנו דוחים אח זה לסועד אחר, חחאס עם מזכיר הועדה את הסועד להמשך.

יריין:

מה אתה עושה כרבע? מה תפקידך?

אל"ם נוי:

מח"ס בלוזה.

אגרינס
יריין
שיבה
6- לחודש

- ידין: אתה עדיין שם?
- אל"ם נוי: כן, אני עדיין "נרקיס מלך הכיזה".
- לסקוב: אם חוכל לומר על הקו הקדמי לספף לתאר אם היו שטחים מתים בשביל לראות מה שקורה כחעלה? מהצר השני היה צריך לעבור כדי לחפוס עמדות תצפית קדמיות לאורך החעלה.
- אל"ם נוי: עמדות התצפית ירדו למטה ל התצפיות ירדו למטה.
- לסקוב: הוצאה את התצפיות באמצע ונשארת רק עם תצפיות באמצע?
- אל"ם נוי: אתה מתכוון על תצפיות בין המעוזים?
- לסקוב: כן.
- אל"ם נוי: אוכל לעשות זאת. יש פה אולי נקודה פיקנטית. כי בכמה וכמה מקומות שמעתי דיבורים כאילו אפשר היה לראות פעילות בקו הקדמי לקראת לחימה. אני מודיע, לא נראה דבר בתצפית עין שמראה שהולכים לקראת לחימה.
- לסקוב: פרט לפס- למקומות שעשו את הפרצות?
- אל"ם נוי: אבל זה היה בעבודות יום יומיות, זה היה גם לפני שנה ולפני שנתיים. עד החמישי לא היה שום ערב מלחמה.
- לסקוב: היה צילום אויר כ-5 לחודש.
- אל"ם נוי: אלי זה לא הגיע. יותר מזה, יש פה נקודה פיקנטית, אני אגזול מכס עוד שתי דקות - הקו הקדמי התנהג עד ליציאת הפגז הראשון (לסקוב: זה דווח) כאילו הוא בשלווה פאטורלית, ודגו וכיכסו בגדים והסתובבו בלי נשק.

ועדת החקירה - 24.12.73

א.ו.

- 85 - 90

ישיבה ל"ג - אחר הצהריים

אל"ם נוי;

גם כשיצא הם נכנסו. לדעתי, הם ידעו מפלחמה, הקו דאשון; וזה לא היה קומופלאש. כי אי אפשר להחביא מיד אחריהם בסווח של מסר או שני מטרים כמות עצומה כזו של חיילים עם סירות גומי.

וציוד גישור.

לסקוב;

וציוד גישור. כי עם הפגז הראשון הם התחילו

אל"ם נוי;

לעצוב. פה לא תפסה ההאוריה של שעתיים הפגזה

מאסיבית אלא מיד יציאה וצלחן. גם היו כמה חכרה שעברו את התעלה בשחיה.

כך שלא יכול להיות שלא ידעו.

הישיבה ננעלה